

кодексів України, законодавства про ОРД, а також нещодавно прийнятого Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення» [4], який, до речі, повністю відповідає нормам міжнародного права, що регламентують боротьбу з фінансуванням тероризму [5, с. 150].

Цілком зрозуміло, що вилучені за вищевказаним кримінальним провадженням кошти, нажаль, ніяк не покривають загального обсягу завданих державі злочинцями збитків (це, до речі, характерно й для інших матеріалів кримінальних проваджень щодо фінансування тероризму). Тому вважаємо нагальним невідкладне внесення до чинного законодавства (ст.ст. 258 і 258 (5) КК України) відповідних змін, які б передбачали невідворотнє відшкодування суб'єктами цих злочинів спричинених державі і їх жертвам збитків у повному обсязі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Лов'як О.О. Законодавчі засади створення системи правових заходів щодо мінімізації наслідків терористичної діяльності // Управлінські, правові та психологічні аспекти запобігання масовим порушенням громадського порядку і проявам тероризму: збірник матеріалів міжнародної науково-практичної конференції (26-28 червня 2008 р., м. Київ). - К.: УВПД ГШ МВС України, 2009. - С. 186 - 193.
2. Коваленко С. Маріуполь: атака на людяність // Моменти. - 2015. - №1. - с. 3.
3. Хто фінансував бойовиків? // Моменти. - 2015. - № 4. - с. 19.
4. Відомості Верховної Ради України (ВВР). - 2014. - № 50-51. - Ст. 2057.
5. Осипенко Р.І., Підюков П.П. Використання міжнародного досвіду боротьби з фінансування тероризму в контексті розбудови України як правової держави та її інтеграції в європейський і світовий простір // Роль правоохоронних органів у формуванні правової держави в умовах євроінтеграції України [Текст]: матеріали Всеукр. підсумк. наук. - практ. конф. Частина 1 (Київ, 12 березня 2015 р.). - К.: Нац. акад. внутр. справ. - 2015.- С. 149-151.

Корнієнко М.В., кандидат юридичних наук,
доцент кафедри адміністративної діяльності ОВС
та економічної безпеки Одеського державного
університету внутрішніх справ

НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ В УКРАЇНІ

В Україні яка рухається шляхом європейської інтеграції захист суверенітету і територіальної цілісності, забезпечення економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, справою всього Українського народу. Нормативно-правове регулювання економічної безпеки в державі потребує систематизації нормативних актів за ієрархією юридичної сили.

Визначимо поняття економічної безпеки як стану національної економіки, який дає змогу зберігати стійкість до внутрішніх та зовнішніх загроз, забезпечувати високу конкурентоспроможність у світовому економічному середовищі і характеризує здатність національної економіки до сталого та збалансованого зростання [3].

Скакун О.Ф. під нормативно правовим регулюванням розуміє регламентацію загальних суспільних відносин правовими нормами, закріпленими в нормативно-правових актах, нормативно-правових договорах та інших формах права, які (норми) розраховані на багаторазове застосування за наявності передбачених ними обставин [4].

Слід зауважити, що нормативну базу економічної безпеки України становлять джерела різної юридичної сили, тому, їх можна класифікувати за вісьмома рівнями, виходячи з основного та значимого для практики критерію їхньої юридичної сили.

Вісім рівнів:

1. Конституція України та рішення Конституційного Суду України.
2. Джерела міжнародного-права та рішення Європейського суду з прав людини.
3. Кодифіковані (кодекси) нормативні акти та Закони України.
4. Укази та розпорядження Президента України.
5. Постанови і розпорядження Кабінету Міністрів України.
6. Відомчі та міжвідомчі акти органів виконавчої влади.
7. Постанови Пленуму Верховного Суду України та Пленуму Верховного спеціалізованого Суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ.
8. Джерела роз'яснювально-рекомендаційного характеру.

Перший рівень складає Основний Закон, що закріплює суспільний і державний устрій країни, функції органів державної влади, основні права та обов'язки громадян, це Конституція України. В статті 17 Конституції України зазначено, що забезпечення економічної безпеки є найважливішою функцією держави [1].

Конституційний Суд України є єдиний орган конституційної юрисдикції, він приймає рішення та дає висновки у справах.

Другий рівень становлять ратифіковані міжнародно-правові джерела та рішення, під ратифікацією розуміють, затвердження, прийняття, приєднання - залежно від конкретного випадку форма надання згоди України на обов'язковість для неї міжнародного договору. В статті 19 Закону України «Про міжнародні договори України» вказано, що якщо міжнародним договором України, який набрав чинності в установленому порядку, встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені у відповідному акті законодавства України, то застосовуються правила міжнародного договору) [2].

Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод ратифікована ВРУ проголошує постулати які визнані світовим товариством і є взірцем основоположних свобод нашої держави.

Європейський суд з прав людини це міжнародний судовий орган, юрисдикція якого поширюється на всі держави члени Ради Європи, що ратифікували Конвенцію про захист прав людини і основоположних свобод і включає всі питання які стосуються тлумачення і застосування, включаючи міжнародні справи і скарги окремих осіб.

Третій рівень, представлений кодифікованими нормативними актами та Законами України. Кодекси це єдиний, зведений, юридично і логічно цілісний, внутрішньо узгоджений нормативно-правовий акт, що забезпечує регулювання суспільних відносин у відповідній галузі чи підгалузі законодавства і є найбільш уживаним видом кодифікованого акта, детально і конкретно регулює певну сферу відносин і підлягає безпосередньому застосуванню, представлений кримінальним, кримінально-процесуальним, цивільним, господарським, бюджетним та іншими кодексами України.

Четвертий рівень складається із сукупності указів та розпоряджень Президента України, які безпосередньо врегульовують певні суспільні відносини у сфері у тому числі правоохоронної діяльності.

П'ятий рівень становить нормативно-правові акти Кабінету Міністрів України, якими затверджено низку розпоряджень, постанов, інструкцій, правил, котрі регламентують різні аспекти.

Шостий рівень складають відомчі та міжвідомчі акти органів виконавчої влади (накази, інструкції, правила, положення та ін.). На цьому рівні потрібно відмітити наказ Міністерства економічного розвитку і торгівлі України «Про затвердження Методичних рекомендацій щодо розрахунку рівня економічної безпеки України» який розроблений з метою визначення рівня економічної безпеки в Україні як однієї з основних складових національної безпеки держави і визначають перелік основних індикаторів та стану економічної безпеки України, їхні порогові значення, а також алгоритм розрахунку інтегрального індексу економічної безпеки [3].

Сьомий рівень складають керівні роз'яснення Пленуму Верховного Суду України та Пленуму Верховного спеціалізованого Суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ.

Восьмий рівень складають джерела не нормативного, а роз'яснювально-рекомендаційного характеру методичні рекомендації міністерств і відомств, тлумачення навчального, консультативного характеру, що мають також вигляд наукового роз'яснення, до них належать підручники, посібники, монографії, методичні рекомендації професіоналів та інше.

Ми розглянули вісім рівнів джерел нормативно-правового регулювання економічної безпеки України, виходячи з основного та значимого критерію їх юридичної сили Конституції України та рішень Конституційного Суду України та закінчуючи джерелами роз'яснювально-рекомендаційного характеру.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Конституція України [Електронний ресурс]: закон України від 28.06.1996 р. № 254к/96-ВР із змін., внес. згідно із Законами України та Рішеннями Конституційного Суду : за станом на 21.02.2014 р. № 5-рп/2014.- Електрон. дан. (1 файл). - Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua>. - Назва з екрана.
2. Про міжнародні договори України [Електронний ресурс] закон України від 20.07.2014 р. № 1323-VII. - Електрон. дан. (1 файл). - Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1906-15> - Назва з екрана.
3. Про затвердження Методичних рекомендацій щодо розрахунку рівня економічної безпеки України [Електронний ресурс]: наказ Міністерства економічного розвитку і торгівлі України від 29.10.2013 р. № 1277 N 1242. Електрон. дан. (1 файл). - Режим доступу: http://cct.com.ua/2013/29.10.2013_1277.htm. - Назва з екрана.
4. Скакун О.Ф. Теорія держави і права : Підручник / Пер. з рос. — Харків: Консум, 2001. — 656 с.

Титко А.В., науковий співробітник
відділу організації науково-дослідної роботи
НАВС

ПОРУШЕННЯ ВИМОГ ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ В КОДЕКСАХ КРАЇН СЦД

У зв'язку з вимогами реалій сьогодення було удосконалено та видозмінено Закон України «Про запобігання корупції». Вищезазначений закон визначає правові та організаційні засади функціонування системи запобігання корупції в Україні, зміст та порядок застосування превентивних антикорупційних механізмів, правила щодо усунення наслідків корупційних правопорушень, що значно розширило межі правового регулювання в порівнянні із Законом України «Про засади запобігання та протидії корупції».

В силу необхідності подання декларації про майно, доходи, витрати та зобов'язання фінансового характеру державними службовцями та тими, хто претендує на заняття відповідної посади, у зв'язку з прийняттям Закону України «Про очищення влади» різко зросла кількість порушень вимог фінансового контролю. Відповідно до статті 5 цього Закону перевірка здійснюється з позиції таких критеріїв: 1) достовірність вказаних у заяві відомостей щодо незастосування заборон; 2) достовірність відомостей щодо наявності майна (майнових прав) та відповідність вартості майна (майнових прав), вказаного (вказаних) у декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру, поданій особою за минулий рік, набутого (набутих) за час перебування на відповідних посадах, доходам, отриманим із законних джерел[1].

А оскільки до об'єктивної сторони статті 172-6 Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі - КУпАП) «Порушення вимог фінансового контролю» належить неподання